

België - Belgique
P.B. - P.P.
8500 Kortrijk
BC 20258

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITTERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL

VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 - Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

INFOBLAD KORTRIJK

Afgiftekantoor: KORTRIJK CENTRUM

Verantwoordelijke uitgever:
Rasson Nadia - Steenstraat 103 -
8501 Heule

P 806019
PRS: 3048465

Nummer 111 – 1ste kw 2025 (jan-feb-mrt)

UITNODIGING

ZATERDAG 12 April 2025

*Koninklijke en Menslievende
Vereniging der
Dragers van Eretekens en
Medailles van België*

Regionale Kortrijk

FEEST DER GEDECOREERDEN

ONS JAARLIJKS PROMOTIEFEEST
ZATERDAG 12 APRIL 2025

Mevrouw, Mijnheer,

Het bestuur van de Koninklijke en Menslievende Vereniging der Draggers van Eretekens en Medailles van België, Regio Kortrijk, heeft de eer en het genoegen u en uw echtgeno(o)t(e) uit te nodigen tot deelname aan het jaarlijkse feest en de uitreiking van de eretekens **PROMOTIE 2025**

U wordt tevens uitgenodigd tot deelname aan het feestbanket waarvoor kan ingeschreven worden door storting van **65 Euro** op rekeningnummer **BE22 7509 0426 1747** van gedecoreerden Kortrijk.

Wie niet blijft voor het feestbanket maar **enkel** deelneemt aan de receptie gelieve **30 Euro** te storten op rekeningnummer **BE22 7509 0426 1747** met mededeling : **Receptie**

De uiterste inschrijvingsdatum voor de maaltijd is : **29 maart 2025**

Inschrijvingen na deze datum kunnen om praktische redenen niet meer aanvaard worden !

- **Niet betaalbaar ter plaatse (GEEN CASH GELD)**

Schrijf tijdig in zodat wij geen moeilijkheden hebben voor het inrichten van de zaal – U kan uw voorkeur voor tafelen opgeven – Wij proberen in de mate van het mogelijke aan uw wensen te voldoen.

PROGRAMMA

11.30 u	OPENEN VAN DE DEUREN VAN FEESTZAAL-RESTAURANT "T BALLADEHOF" HOOGSTRAAT 15 TE 8554 ZWEVEGEM (SINT-DENIJS)
11.45 u	RECEPTIE
12.00 u	UITREIKING VAN DE ERETEKENS EN BREVETTEN - PROMOTIE 2025 GEVOLGD DOOR HET FEESTBANKET

MENU

CAVA MET ZIJN HAPJES
MELOEN MET GEROOKTE HAM
VISSOEPJE
ROSBIEF MET ZIJN GROENTJES EN GRATIN DAUPHINOIS AARDAPPELEN
DESSERTBORDJE VAN DE CHEF
KOFFIE MET VERSNAPERINGEN
WIJNEN EN WATERS TOT AAN DE KOFFIE

Na het banket is er een gezellig samenzijn met tombola.

Wij hopen u talrijk te mogen verwelkomen op ons jaarlijks feest en bieden u onze oprechte Vaderlandslievende groeten aan.

Namens het bestuur.

LIDGELD 2025

De betaalde lidkaarten worden verdeeld aan de aanwezigen tijdens het Promotiefest op zaterdag 12 april 2025.

De personen die niet aanwezig kunnen zijn op zaterdag 12 april 2025 zullen hun lidkaart opgestuurd krijgen.

Indien het vakje een groene klever bevat, gelieve uw bijdrage (2024) van 14 Euro onverwijld te willen storten op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien hier groene klever - dringend uw lidgeld betalen - 14,00 Euro op rekeningnummer : BE22 7509 0426 1747

Indien u het krantje liever per mail ontvangt, geef dan uw mailadres door.

Dit bespaart ons druk- & portkosten.

Ook krijgt u het krantje sneller (in pdf.) met kleurfoto's.

Of wens je toch liever de gedrukte versie ? Laat het ons weten en we sturen het krantje op.

 - of naar de Kanselier: Kurt VERHELLE

'The story of my life' van Jean-Pierre Chielens,
lidnummer 2000/4/5138/E-BE

Jean-Pierre, geboren te Knokke op 14 november 1947, vervoegt op 29 november 1965 de Marine te St.-Kruis Brugge waar hij een opleiding geniet als dekmatroos mijnenvegers en kanonnier. Hij scheept voor de eerste maal in op 26 januari 1966 aan boord van de **Kamina** waarna hij als dekmatroos dienst doet op de MSO's **Van Haverbeke**, **De Brouwer** en **Dufour**.

In 1969 is hij bootsman van de MSI's **Dinant** en **Oudenaarde**, vervolgens de MSO's **Dufour** en **Truffaut** en tenslotte de MSI's **Merksem**, **Ougrée** en **Tongeren**.

Alvorens hij in 1978 terug aan wal komt om het brevet van marine-infanterist te halen is hij cox'n (stuurman) van de **Ougrée** en de **Tongeren**.

Na verscheidene jaren dienst als postoverste Cedra (kwartier in Oostende) muteert hij naar Comlognav als adjunct-VGV en behaalt er met succes het brevet 'Arbeidsveiligheid en Hygiëne', met specialisatie brandveiligheid. Vervolgens behaalt hij met grote onderscheiding het skipperbrevet en wordt hij skipper van de A957 **Spin**.

In 1987 zal zijn vaarperiode bekroond worden met de titel 'Vlootroeganger'.

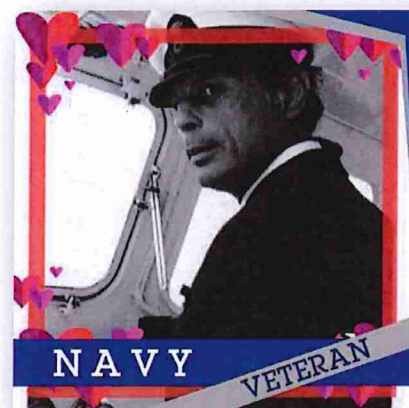
In 1993 wordt hij secretaris-chauffeur van de Groepering commando Comlognav, functie die hij zal uitoefenen tot op 27 oktober 1999.

Van alle fronten thuis is hij tevens syndicaal afgevaardigde en peter van het tehuis voor visserskinderen 'De Bolle'.

Met hem verliest de Marine een van haar oudste en meest ervaren elementen. Dat geldt ook voor de Vereniging voor Hulpbetoon in de Marine die een beheerder verliest, evenals een lid van het organisatiecomité van het Bal van de Marine ... alhoewel Jean-Pierre ons zijn steun beloofd heeft voor het secretariaatswerk en de 'zoektocht' naar de 1.000 prijzen voor de reuzentombola van het Bal.

Het afscheid van een 'star' van de Marine

Op 23 september 2003 werd in het sportcentrum van de Marinebasis te Zeebrugge door 200 genodigden afscheid genomen van 1KC Jean-Pierre Chielens, kwartiermeester van het commando van de Marinecomponent.

1KC Noël Henri wacht de zware taak hem op te volgen in die vertrouwensfunctie o.m. als woordvoerder van de vrijwilligers van de Marinecomponent bij de commandant; ook zal hij moeten zorg dragen voor de goede verstandhouding tussen diezelfde manschappen.

De afscheidsceremonie had plaats in aanwezigheid van Luitenant-generaal H. Van Remoortel, Vleugeladjutant van Zijne Majesteit de Koning en Adjunct-stafchef Operaties en Opleiding, van Vice-Admiraal M. Hellemans, Hoofd Divisie Systemen en van Flottielje admiraal W. Goethals, Commandant van de Marinecomponent.

Vlnr.: Flottielje admiraal W. Goethals, 1KC Noël Henri, 1KC J-P Chielens, Luitenant-generaal H. Van Remoortel

The Paths to Freedom

NIGHTDROP 101ST AIRBORNE DIVISION

De Amerikaanse 101st Airborne Division kreeg –samen met de 82nd Airborne Division– de taak om in de nacht van 5 op 6 juni 1944 de westelijke flank van de invasietroepen, die rond zeven uur op de stranden zouden landen, veilig te stellen. De divisie bestond uit 501, 502 en 506 Parachute Infantry Regiment (PIR), met ondersteuning van 327th Glider Infantry Regiment (GIR) en artillerie-eenheden van 81st Airborne AA Battalion. De 101st Airborne Division (A/B) stond onder leiding van Major-General Maxwell D. Taylor als Division Commander en Brigade-General Don F. Pratt als Assistant-Commander. Pratt sneuvelt echter op D-Day, doordat zijn Glider crasht. De bijnaam van de divisie is "Screaming Eagles". In hun logo hebben ze dan ook de kop van een adelaar staan. De 101st Airborne Division staat tegenover eenheden van de 709. Infanterie Division en de 91. Luftlande Infanterie Division, maar heeft vooral te maken met het 6. Fallschirmjäger Regiment, dat rond Carentan in stelling ligt.

501 PIR had de taak om het gebied achter Exit N° 1 langs de rivier de Douve in handen te krijgen, waarbij de sluis La Barquette intact veroverd moest worden. De bruggen over de Douve bij Le Port en rond Carentan moesten vernietigd worden om het bruggenhoofd rond Utah Beach en Ste. Mére-Eglise veilig te stellen.

506 PIR moest het gebied achter Exit N° 2 en de damwegen door de ondergelopen weilanden achter de duinenrij veroveren. Indien mogelijk moest op D-Day ook Carentan ingenomen worden als belangrijk knooppunt van wegen en spoorlijnen tussen Caen, Cherbourg en St. Lô.

502 PIR ten slotte moest het gebied en de damwegen achter Exit N° 3 en N° 4 veilig stellen.

Door zwaar afweervuur kwamen de para's van 101st A/B wijdverspreid in Normandië terecht en de officieren hadden grote moeite om hun Battalions bij elkaar te krijgen. Het resultaat was, dat er vaak door samengeraapte eenheden aanvallen gedaan moesten worden. Daarbij ondervonden ze heftige tegenstand van de 91. Luftlande Division en het 6. Fallschirmjäger Regiment, dat rond Carentan in stelling lag en het gebied rond de stad verbeten verdedigde.

De 101st Airborne Division ging de strijd in Normandië in met 14.201 manschappen. Daarvan sneuvelden 868 mannen en raakten er 2.302 gewond. Bovendien werden 665 para's gevangengenomen of raakten zij vermist.

Lengte route Nightdrop 101st Airborne Division : 70 kilometer.

Gebruikte kaarten IGN, Carte de Randonnée (1:25.000) 1311E en 1311O.

R O U T E B E S C H R I J V I N G

De route begint op het parkeerterrein bij het Musée du Débarquement Utah Beach en Internetcafé Le Roosevelt.

1. Vanaf het parkeerterrein bij het museum neemt u de D913, richting Ste. Marie du Mont.
Langs deze weg ziet u grote crèmekleurige palen staan met een vlam erop. Deze palen markeren de 'Voie de la Liberté (de route van de vrijheid), die loopt Vanaf Utah Beach tot in Bastogne.
Na ± 2 km staat links een standbeeld voor de mannen van de Deense marine, die aan de invasie op Utah Beach hebben meegewerkt.
2. 3e weg **rechts**, bij bord Le Grand Hard, Seizmore Road..
3. 1e verharde weg **links**, bij bord Le Grand Hard.
4. Kruising met onverharde wegen **rechtdoor**.
5. **↘ rechtdoor**, doorgaande weg volgen.
6. Kruising met onverharde wegen **rechtdoor**.
7. Kruising met voorrangsweg **recht oversteken**, richting Brécourt.
Op de hoek van de kruising staat een monument, dat de Nederlander Marco Kilian en anderen van 'Men of Easy Company Association' hebben opgericht voor E Company van 506 PIR, 101 A/B ter nagedachtenis aan hun eerste actie in Normandië.
8. Na ± 400 m staat links de boerderij Brécourt Manoir. *In het weiland ertegenover hebben Lt. Dick Winters en zijn mannen van Easy Company drie kanonopstellingen vernietigd. De stellingen lagen rechts in het weiland, langs de bocages (zie kaart) en bedreigden de Amerikaanse opmarsroute vanaf Exit No. 2.*
Lees verhaal hiernaast.
9. Op kruising **links**. U rijdt Ste. Marie-du-Mont binnen.
10. Einde weg op kruising met voorrangsweg **↘ links**. U rijdt richting de kerk van Ste. Marie-du-Mont.
Enkele para's van 506 PIR werden pal boven Ste. Marie-du-Mont gedropt en landden op het plein rond de kerk. De Amerikanen raakten direct in een vuurgevecht met de Duitsers in het dorp verwickeld, waarbij aan beide kanten doden vielen. Toen Duitse wachtposten uit de kerktoeren naar beneden kwamen werd zelfs in de kerk geschoten. 's Middags werd het dorp gezuiverd door para's van 501 en 506 PIR.
11. Op plein **direct rechts en weer rechts** (= rond monument), D70 richting Chef-du-Pont.
12. U rijdt Ste. Marie-du-Mont uit.
13. 1e weg **links**, D329e richting Hiesville.
14. Y-splitsing **rechts** aanhouden en verharde smalle weg ronde de boerderijen volgen.

Wordt vervolgd

D E K A N O N N E N V A N
B R É C O U R T M A N O I R

Punt 8 : Een groot deel van E (Easy) Company 2nd Battalion 506 PIR landt in de buurt van Ste. Mère-Eglise, ver van dropzone C. Ze gaan meteen richting hun verzamel-punt bij Ste. Marie-du-Mont. Rond 07.00 uur zijn ze met twaalf man en hebben ze twee lichte mitrailleurs, een 60mm mortier en een bazooka zonder munitie weten te bemachtigen. Hun Commander is echter nergens te bekennen, dus neemt Captain Richard Dick Winters het bevel op zich. Om ongeveer 08.30 uur komen ze bij Le Grand Chemin (ten noorden van Ste. Marie-du-Mont), waar 2nd Battalion 506 PIR moet verzamelen. Daar komt Captain Clarence Hester naar Winters toe en zegt, terwijl hij wijst naar een weiland ten zuiden van Le Grand Chemin : *"Daar zitten stellingen achter die hedgerows. Schakel ze uit."* Geen plan, geen briefing, dat was alles wat Winters te horen kreeg.

Ze trekken door een open veld van Le Grand Chemin naar het aangewezen weiland. Onderweg sluiten Sergeant Julian 'Rusty' Houck en Private Len Hicks van F Company 506 PIR zich aan. Ze vinden vier stellingen met 105mm kanonnen, die met elkaar zijn verbonden door loopgraven. Rondom staan MG42-mitrailleurs om de stellingen te beschermen tegen aanvallen. Winters verkent de omgeving en bedenkt snel een plan om de stellingen aan te vallen. Samen met drie mannen, Private Gerald Lorraine, Private Popeye Wynn en Corporal Joe Toye, valt hij kanon nummer 1 van links aan, terwijl Lieutenant Buck Compton, Sergeant Bill Guarneri en Private Don Malarky van rechts aanvallen. Bij deze schaarbeweging houden Privates John Plesha, Walter Hendrix, Cleveland Petty en Joe Liebgott met .30 mitrailleurs de Duitse MG42-posten vastgepind. Op de linkerflank van het kanon geven Sergeant Carwood Lipton en Sergeant Mike Ranney dekkingvuur, waarbij Lipton zelfs in een boom klimt.

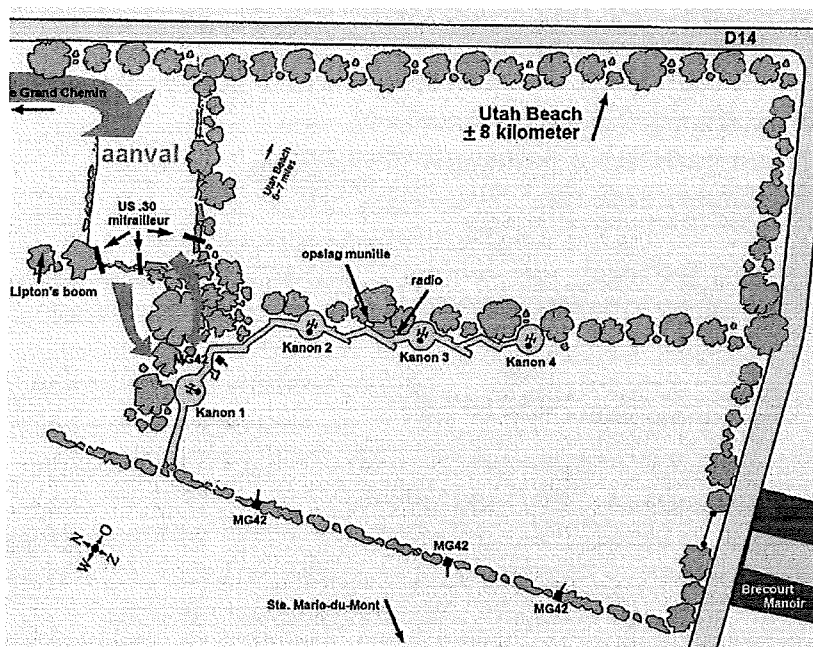
De aanval wordt ingezet via de bocages op kanon nummer 1. Ze maken dankbaar gebruik van de door de Duitsers gegraven loopgraven, zodat ze niet door Duits vuur geraakt kunnen worden. Kruiwend werken Winters en de drie mannen zich naar kanon nummer 1 en schakelen dit uit. De vluchtende bemanning wordt neergeschoten. Als dekking wordt een .30 mitrailleur verplaatst naar de

DE KANONNEN VAN BRÉCOURT MANOIR

Vervolg van Punt 8 : loopgraaf, terwijl Winters met twee man het tweede kanon aanvalt. Met handgranaten en vuur van hun geweren schakelen ze kanon nummer 2 uit. Daar vindt Winters een kaart met alle posities van Duitse stellingen in de sector Utah Beach. Die steekt hij snel bij zich. Deze zal later van groot belang zijn. Twee para's vallen vervolgens het derde kanon aan, terwijl de net gearriveerde para's van D Company met Lieutenant Ronald 'Sparky' Speirs het vierde kanon uitschakelen. Volgens 'After Action Reports' worden vijftien Duitsers bij de actie gedood en twaalf krijgsgevangenen gemaakt, hoewel Hicks het achteraf over een bezetting van 52 of 53 man heeft. Om 11.30 uur is hun taak volbracht en trekken ze zich terug, met nauwelijks nog enige munitie. Later die dag arriveren twee tanks vanaf Utah Beach, die de stellingen grondig onder handen nemen, zodat deze niet meer in actie kunnen komen.

Captain Dick Winters wordt voorgedragen voor een Medal of Honor voor deze actie, maar krijgt die niet.

Na de actie lopen de mannen naar Brécourt Manoir en kloppen aan de deur. De boer doet open. Op de binnenplaats zien ze een jongeman schielijk een schuur induiken. Nog vol adrenaline van de actie schiet één van de para's de jongeman neer. Hij denkt dat het een Duitse soldaat is, maar het blijkt de zoon van de boer te zijn ...

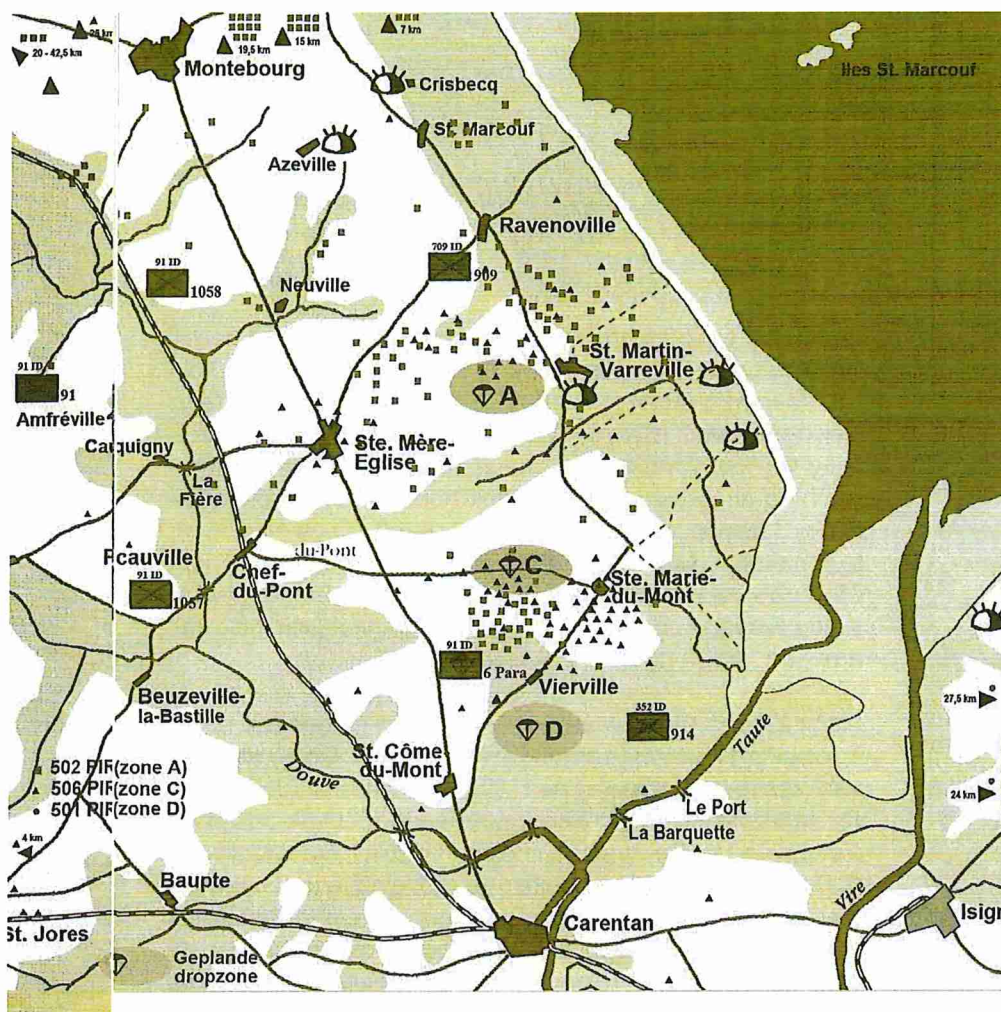

De jongen is zwaargewond. Een medic (hospik) van de eenheid verzorgt en stabiliseert hem. De verwonding is echter zo erg, dat hij naar het strand (Utah Beach) wordt gebracht voor verdere behandeling. Hij wordt zelfs naar Engeland gebracht, waar hij geopereerd wordt en een paar maanden moet herstellen. Hij blijft echter voor de rest van zijn leven mank lopen.

101ST AIRBORNE DIVISION

De 101st Airborne Division (A/B) heeft de taak om op de westelijke flank van het invasiegebied twee vitale damwengen achter Ste. Marie-du-Mont te veroveren, zodat 4th Infantry Division snel landinwaarts kan trekken. Ten noordoosten van Carentan moet de sluis La Barquette in de rivier de Taute veroverd worden om het waterpeil te kunnen controleren in het lage land achter de duinenrij en rond de rivieren in het binnenland. De brug bij Le Port moet vernietigd worden, zodat er geen Duitse versterkingen uit het oosten kunnen komen. De brug van de N13 en de spoorbrug over de rivier de Douve ten noorden van Carentan moeten opgeblazen worden om het bruggenhoofd rond Ste. Mère-Eglise te beschermen. Tot slot moeten ze Carentan zelf proberen in te nemen.

De 'Pathfinders' van 101st A/B landen als eersten om de dropzones A, C en D te markeren voor 501, 502 en 506 PIR. Door zwaar afweervuur wijken de piloten echter uit, waardoor de para's wijdverspreid en ver van hun dropzones landen. Velen hebben grote moeite om hun Battalion te vinden.

De 101st A/B staat tegenover eenheden van 709. Infanterie Division, 91. Luftlande Division en het 6. Fallschirmjäger Regiment.

Wordt vervolgd

Leopold I (1790-1865) – Koning van België

Duitse prins en hertog, na de Belgische Opstand, de eerste Koning der Belgen: Leopold I. Ook was hij de oom van de Engelse Koningin Victoria.

Leopold wordt op 16 december 1790 in Coburg, Duitsland geboren als derde zoon van de hertog van Saksen-Coburg-Saalfeld. Zijn militaire carrière begint als kleuter, wanneer hij door Catharina de Grote wordt benoemd tot kolonel in de Russische Keizerlijke Garde. Op zijn twaalfde wordt hij generaal. Enige jaren later wordt hij door Napoleon gevraagd als adjudant, maar hij weigert en keert zich tegen Napoleon. Hij wordt een bekend diplomaat en wordt gezien als één van de meeste aantrekkelijke partijen om mee te trouwen.

Dat laatste lukt uiteindelijk de Engelse kroonprinses Charlotte, dochter van George IV. Hij trouwt met haar in 1816. Ruim een jaar later wordt hun eerste kind dood geboren. Ook Charlotte sterft uiteindelijk in haar kraambed. Leopold is ontroostbaar en verblijft jaren als weduwnaar aan het Britse hof.

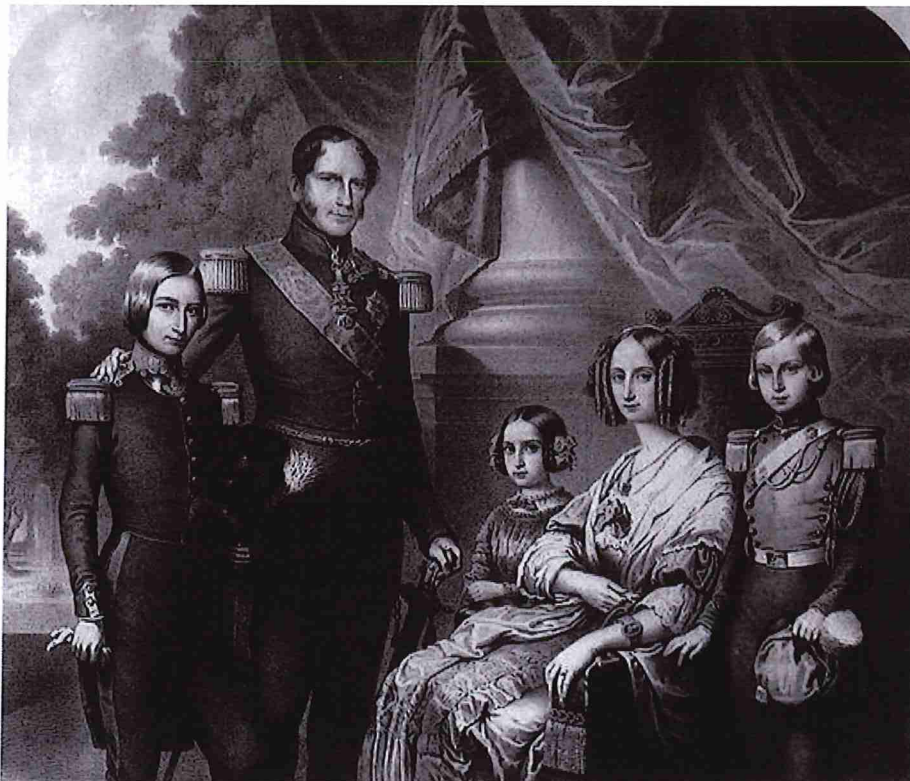
Koning Leopold I

Koning van België

In 1830 krijgt Leopold het aanbod van de Grieken om hun nieuwe koning te worden. Dit weigert hij. Na de Belgische opstand van 1830 is ook België dringend op zoek naar een koning. Leopold lijkt de ideale kandidaat, vooral om zo de banden met Engeland goed te houden. Na goed overleg aanvaardt de protestantse Leopold het aanbod met de toezegging dat hij zijn kinderen een katholieke opvoeding zal geven in het overwegend katholieke België. Het feit dat hij alleen Frans en geen Nederlands spreekt, is voor de Belgen geen probleem.

Op 26 juni 1831 wordt Leopold I de eerste Koning der Belgen. Enkele weken later vallen de Nederlandse troepen België binnen, omdat Koning Willem I de afscheiding van België nog niet accepteert? Pas in 1839 vertrekken de Nederlanders weer en erkent Willem I onder internationale druk de Belgische onafhankelijkheid.

In 1832 trouwt Leopold met de prinses Louise-Marie van Orléans, de dochter van de Franse Koning Lodewijk Filips I. Dit huwelijk wordt vooral gesloten om de banden met Frankrijk aan te halen om zo de Nederlanders weg te houden. Ze krijgen vier kinderen: Lodewijk Filips (1833-1834), Leopold (1838-1909), Filips (1837-1905) en Charlotte (1840-1927). Wegens het vroege overlijden van Lodewijk Filips, zal Leopold zijn vader opvolgen. Charlotte wordt later keizerin van Mexico.

Koning Leopold I en zijn gezin

Tijdens de revolutiegolf in 1848, waarbij onder meer zijn Franse schoonvader wordt afgezet tijdens de Franse revolutie, weet Leopold de gemeederen in België rustig te houden. Hij is ontzettend populair.

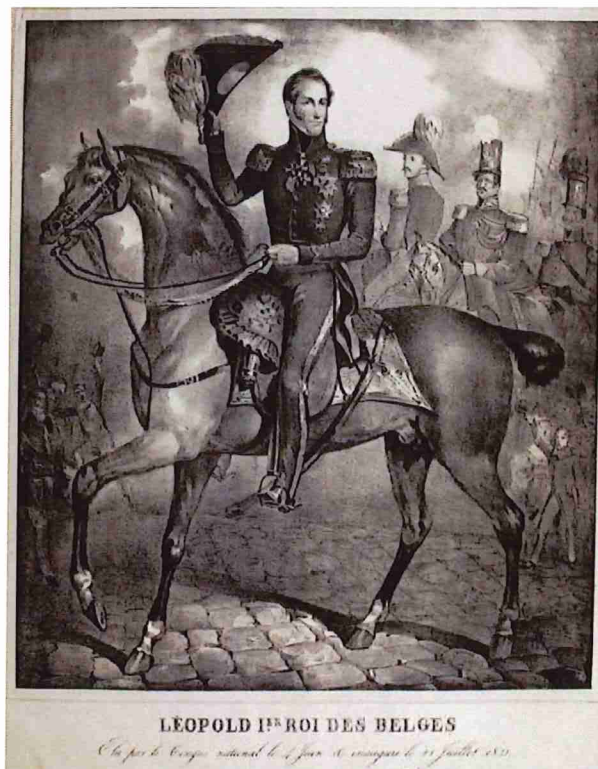
Invloed

Onder Leopold's gezag wordt in 1835 de eerste spoorlijn geopend op het Europese vasteland, de spoorlijn tussen Brussel en Mechelen. Dit na Engels voorbeeld. Ook zorgt hij ervoor dat de protestanten dezelfde rechten krijgen als de katholieken. Hij probeert wetgeving voor vrouwen- en kinderarbeid te realiseren, maar slaagt daar niet in. Leopold is ook van invloed op de Engelse monarchie, wanneer hij zijn nichtje Victoria en zijn neef Albert van Saksen-Coburg-Gotha koppelt, het nieuwe Koninklijk paar.

Vrouwen

Tijdens zijn huwelijk met Louise-Marie heeft Leopold ruim twintig jaar een buitenechtelijke relatie. Daaruit worden twee zoons geboren die van hun vader de adellijke titel krijgen.

In 1850 wordt Leopold opnieuw weduwnaar. Louise-Marie overlijdt op 38-jarige leeftijd aan tuberculose. Op 10 december 1865 overlijdt ook Leopold. Net voor zijn dood zou hij de naam van Charlotte, zijn eerste vrouw, hebben genoemd. Zijn zoon, Leopold II wordt de nieuwe koning van België. Leopold I ligt begraven in de Koninklijke crypte in de kerk van Laken.

Bronvermelding : Leopold I (1790-1865) – Koning van België
<http://historiek.net/koning-leopold-i-van-belgie-1790-1865>

KONINKLIJKE EN MENS LIEVENDE VERENIGING DER DRAGERS VAN ERETEKENS EN
MEDAILLES VAN BELGIË

REGIONALE KORTRIJK - KANSELARIJ

**‘COMMANDEUR’ 50-jarig bestaan van de Regionale KORTRIJK
AANVRAAGFORMULIER**

Ondergetekende,

NAAM ..... VOORNAAM .....

Woonachtig te : ..... Nr. : .....

Postcode : ..... Stad : ..... Land : .....

E-mailadres : ..... Gsm/Tel : .....

Lid van de K.M.V.D.E.M.B. – Stamnr. : - - / - / - - - - / - / - -

Verzoek om toekenning voor de ‘COMMANDEUR’ naar aanleiding van het 50-jarig bestaan van de Regionale KORTRIJK

Ik kies het diploma en de medaille (groot formaat) voor de prijs van 100,00 €

Ik stort het bedrag van ..... € dat overeenkomt met mijn bestelling op de bankrekening ...

- IBAN : BE22 7509 0426 1747
- Adres : VERHELLE Kurt
Kapel ter Bede 28
8500 KORTRIJK
- Mededeling : NAAM – VOORNAAM – Bestelling ‘Commandeur’ 50-jaar Regionale Kortrijk

Gedaan te ..... de .....

.....
handtekening

De Grootte Oorlog

X X X V I .

Te Mechelen en Antwerpen.

De eerste uitval van ons leger gaf dus aanleiding tot heel wat gebeurtenissen, die wij hiervoor beschreven hebben.

Onze troepen waren op Mechelen teruggetrokken. Wij hebben reeds gehoord, hoe deze stad op den 25n Augustus voor de eerste maal beschoten werd.

Den 27n Augustus had de tweede beschieting plaats, die veel verwoesting aanrichtte. Opnieuw gingen talrijke inwoners heen. 't Was vijf uur 's avonds. Sommige geestelijken gingen in hun parochie rond en maanden de menschen aan te vluchten. De zucht tot zelfbehoud deed velen, die eerst besloten te blijven, in dit voornemen wankelen.

Men zag zieken en gebrekkigen op stootkarren en kruiwagens vervoeren.

De granaten sloegen hier en daar in. Na de geweldige knallen hoorde men daken en muren ineensorten, ramen rinkelen.

Aan de brug van Bruinekruis lieten de schildwachten niemand door. Men weende, klaagde, smeekte, maar de soldaten moesten hun bevelen navolgen.

De massa vluchtelingen keerde terug. In de nabijheid der Koepoort vernam men dan, dat de weg vrij was. En de lange, deerniswekkende stoet golfde verder, vooral den weg naar Duffel op.

In dit dorp was geen plaatsje onbezet. Niet alleen de huizen, maar ook de schuren en stallen lagen vol vluchtelingen.

In het dagboek, geschreven door den heer Jan Joosen, van Mechelen, worden de eerste oorlogsfeiten dag voor dag aangeteekend. Wij nemen hieruit onderstaande gebeurtenissen over :

"14 Augustus.—Een alhier uit vrijwilligers gevormd regiment grenadiers ontvangt heden zijn vaandel.

Het jonge regiment is voor de stadshalle opgesteld.

Bij de verschijning der vlag, onder de Hallepoort, weerklinkt kort en hel het bevel van den heer kolonel Goidts : "Garde à vous !"

Eene rilling gaat als een elektrische strooming door de samengepakte menigte, en vindt zeker weerkaatsing in die flinke gelederen, daar zoo onbeweeglijk als in de volmaakste orde gerangschikt. Daarna galmen over Mechelen's prachtige Markt : "Présentez... armes !"

Een zucht, een scherp, kort gerinkel, en het bevel is volvoerd.

"Trompettes... Sonnez à l'étendard !"

Een majestues, doordringend trompetgeschal schettert en klettert tegen de eeuwenoude Hallenmuren op, als wilde het deze hoog overschrijden om heinde en

verre te verkondigen, dat op Mechelen's Grootte Markt eene schaar kloeke, levenslustige mannen den eed van getrouwheid aan Land en Koning hebben gezworen, vast besloten, met het oog op het heilig pand, dat de kolonel aan vaandrig Ryckmans, in naam des Konings komt toe te vertrouwen, die gelofte in daden om te zetten. Plechtig oogenblik ! Zielsverheffende blijk van trotschen mannenmoed en taaie vaderlandsliefde.

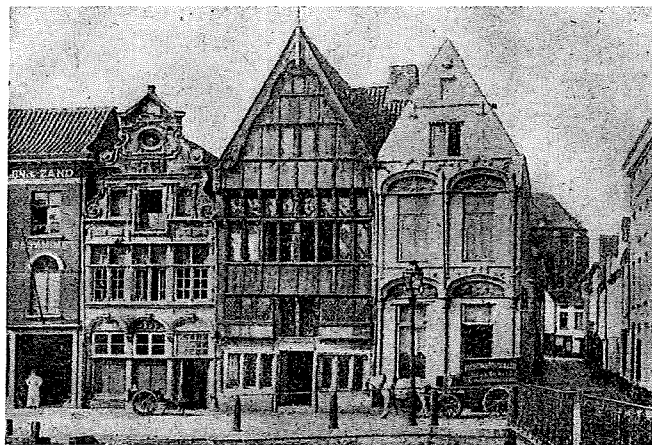
21 Augustus.—Heden middag gaat als een koopend vuurken het nieuws door Mechelen, dat de Duitschers langs het brugsken, aan Roestenberg, de stad zijn ingekomen. In werkelijkheid hebben een dertigtal uhlanan het stout stuk aangedruft, langs de Dijkkant onder de bruggen van den IJzerenweg door, aan genoemde fabriek, de Mechelse vesten op te trekken, den Lierschen steenweg op te rijden tot nabij Pansiusdreef, om dan op hunne stappen weer te keeren en den Leuvenschen steenweg te bereiken door de Frederik de Merodestraat, de Biest, de Veemarkt, de Keizerstraat, de Zandpoortvest, enz....

Wat geloop, geraas en getater dit alles teweegbracht, is moeilijk te zeggen. Nu liep half Mechelen om de Duitschers te zien, en, enkele dagen nadien, spoorden diezelfde menschen, zoo mogelijk nog harder en zenuwachtiger, de menigte aan om voor de Duitschers te vluchten.

Bij het terugtrekken der uhlanan was er ras een geblindeerde auto van 't Belgische leger achter hen, geraakte er mede slaags op den Leuvenschen steenweg, verstrooide het troepje en bracht gevangenen en gewonden mede... We waren daarbij allen zoo fier en gelukkig, alsof 't Duitse leger een geweldigen knak onder onze stadsmuren zou gehad hebben.

25 Augustus.—'t Zijn beroerde tijden ! Vooral de laatste dagen. De gewone bezigheden worden als van lieverlede verzuimd en allerhande aandoeningen en gebeurtenissen zijn zeker niet geschikt om dien toestand op te klaren of er verandering aan te brengen.

Zoo waren we hier ook menigmaal getuige van

Mechelen : oude gevels.

vluchtelingen, komende van rond Leuven, Aarschot en omstreken. Dan weder boeiden ons legerverplaatsingen, terwijl ver kanongebulder steeds alles overheerschte.

Op boven aangeschreven datum ook, werd Mechelen voor de eerste maal beschoten. Rond vier en half uur, 's morgens, schrikte ieder op, plots gewekt door het gieren en fluiten, door het losbranden der op onze stad geworpen granaten.

Links en rechts stortten huizen tot puinhoopen samen, terwijl ook slachtoffers der Moffenkanonnen vallen. Sint-Romboutskerk en toren hebben het zeer te verduren en schijnen het algemeen mikpunt van 't vernielend kanon te wezen.

Nauwelijks is de beschieting verflauwd, wellicht gestaakt slechts, of een vijtal auto's snorren de Grootte Markt op, komende uit de richting van Antwerpen, en brengende in ons midden onze gevierden Koning, met zijn algemeen staf. Slechts enkele minuten na deze aankomst wandelt Koning Albert reeds, als de gewoonte der stervelingen, op de Marktplaats.

Kalmte en gerustheid teekenen zich in al zijn doen en laten af, niettegenstaande de vijandelijke bommen slechts korten tijd ophielden onze stad te bestoken, en de zwaarste, de grootste verantwoordelijkheid op zijne schouders drukt. Vol edele plichtsbetrachting heeft Hij zijn lijdensweg met en voor zijn volk begonnen; kalm en waardig zal Hij hem gansch doorloopen, tot bewondering van geheel de beschaafde wereld, tot roem en eer van België!

God beware hem! ...

26 Augustus.—Het kanongebulder, dat we de laatste dagen rondom onze stad gehoord hebben, wordt immer heviger en drukkender. De mare wint veld, dat het Duitse leger op Antwerpen aanrukt, het onze voor zich opdrijvende.

De dapperheid, de ware leeuwenmoed waarmee onze soldaten een tienmaal sterkeren vijand bestookt hebben en nog immer bekampen, heeft nochtans ook zijne grenzen en kan niet blijven opwegen tegen de

overmacht en de fijnste en meest moderne oorlogstuigen en oorlogsvindingen.

Heden heerscht er eene bijzondere drukte in onze stad. De achterwaartsche beweging van ons leger wordt elk oogenblik meer merkbaar. De bevolking ook is onrustig en maakt in allerijl hare toebereidselen tot de vlucht.

Velen hebben reeds voor enkele dagen de stad verlaten.

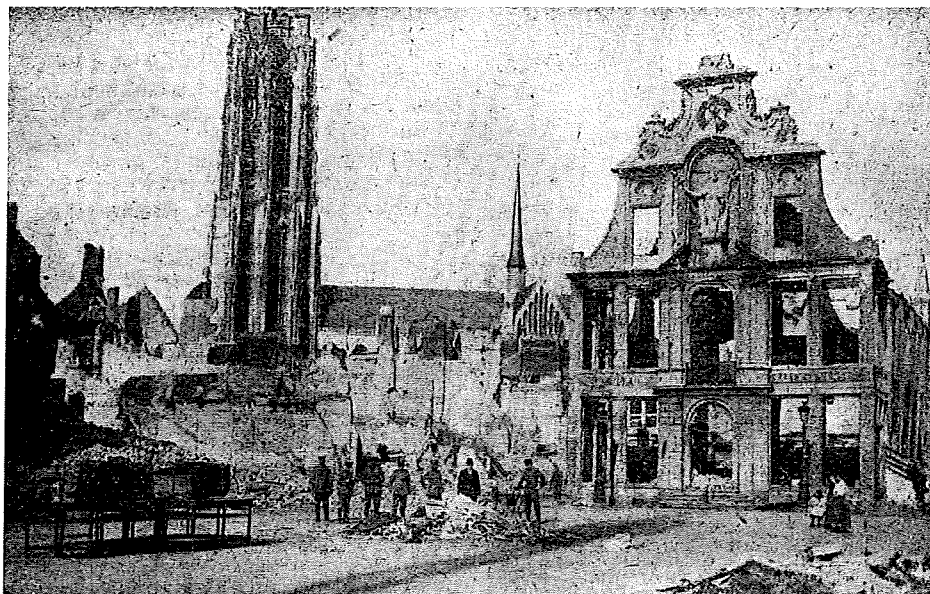
Wanneer nu rond den middag plotseling de algemeen staf vertrekt, en de angstjiding de stad als rondvliegt, dat de Duitschers welhaast voor de poorten zullen staan, vangt ook de algemeene vlucht in den namiddag aan.

Wat geharrewar, geloop en gekets zulke onstuimige, algemeene uittrekking eener stad te beteekenen heeft, kennen wij nu, vroeger niet. Ook de toneeltjes beschrijven, welke zich allerwege voordeden en menigmaal op zulke treffende wijze 't droevige met het luimige afwisselden, daaraan zullen we ons niet wagen. Elk heeft zijne gevalletjes, zijne bijzonderheden en zal ze ook best volgens eigen vinding en goeddenken inkleeden, voor 't nageslacht bewaren en voortvertellen.

Stippen we nochtans aan, dat zieken en gewonden, kreupelen en flinken te been, alleen evengoed wegkonden en pijnen noch smarten schenen te kennen. Zelfs aan have en goed, onbewaakt achtergelaten, werd niet eens met spijt gedacht. Eene drijfveer bewoog alles en allen: Vooruit!... Altijd maar vooruit!... Ontkomen aan die geduchte Duitschers!

27 Augustus.—De stad wordt nogmaals beschoten. De puinhoopen stapelden zich ditmaal vooral op in de Lange en Korte Schipstraten, de Steenwegstraat, de Wollenmarkt, enz.... Evenals de eerste maal, is de Metropolitan kerk het mikpunt van 's vijands vuur.

6 September.—De meeste Mechelaren, na hunne vlucht uit de Dijlestad te Antwerpen verblijvende, genoten er nog niet de volle rust en zekerheid. Nauwelijks in die ruime Scheldestad aangekomen, wordt er hun ge-

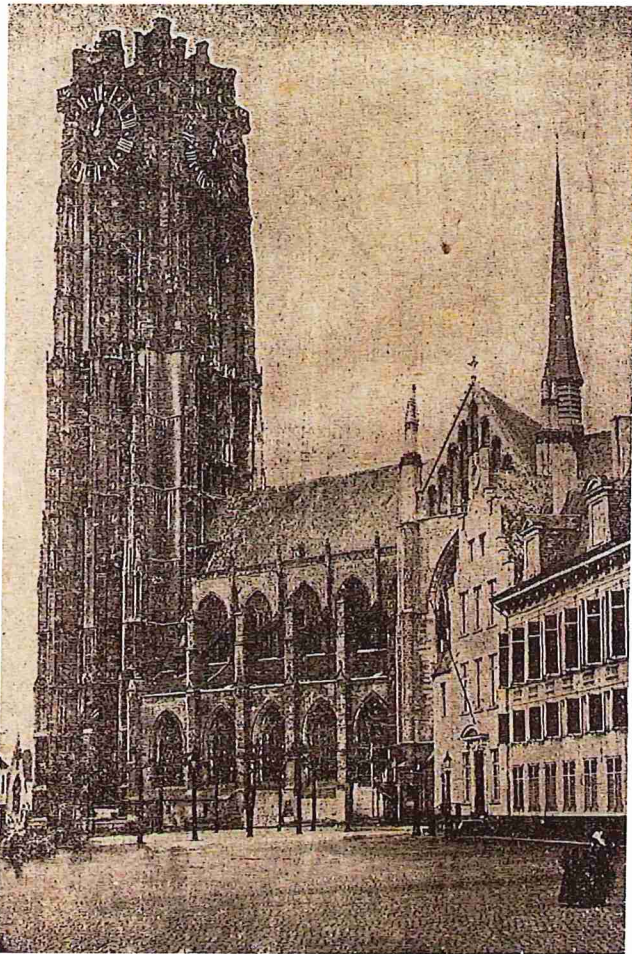
Mechelen : de ruïne van 't Gildehuis der boogschutters ; van de straat links is niets overgebleven.

zegd, dat zij de plaats te verlaten hadden voor veiliger oorden, 't zij naar Engeland of Vlaanderen.

't Scheen dat die maatregel zich vooral opdrong omdat men in Antwerpen de levensmiddelen niet nutteloos wilde laten verkwisten door een overtollige bevolking, of beter, niet gewenschte vluchtelingen. Dat zooiets niet van allen grond ontbloot moest zijn, ankerde zich nog meer in onzen geest vast, toen wij bij gelegenheid, in vollen ernst en krijgsmansovertuiging, in een drankhuis der Carnotstraat, door een majoor der burgerwacht hoorden verklaren, dat de Rubensstad de belegering der Duitsche machten negen maanden moest en zou kunnen wederstaan, en er, bijgevolg, geene onnoodige eters mochten geduld worden... Zulke redeneering was afdoende !? ...

't Was dus eene afgedaane zaak ; we moesten België's handelsmetropool met of tegen dank ontruimen. Maar, zooals het eene nooit leugenachtig gemaakte waarheid is, dat er op elken algemeenen regel uitzonderingen zijn, was het hier ook de waarheid. Niet alle vreemdelingen verlieten Antwerpen voor meer vreemde streken.

Schrijver dezes was tusschen de achterblijvers, doch willende de voorziene en welberekende negen maanden belegering niet in gevaar brengen, besloot hij de eerste de beste gelegenheid waar te nemen om naar zijn geliefd Mechelen weer te keeren, gelegenheid

De St.-Romboutskerk te Mechelen.

waarvan hij op 7 September met eenige vrienden gebruik maakte.

Uit Antwerpen tot Duffel ging de reis voorspoedig en per trein, maar eenmaal in de laatst genoemde gemeente aangekomen, keerde de kaart. Overal stieten we op schildwachten, die ons nu eens langs hier, dan langs daar zonden, doch altijd zonder ons dichter bij 't gewenschte doel—Mechelen—te brengen. Een heerlijke, doch uiterst warme najaarszon perste ons het zweet bij dikke droppels uit.

Na val Duffel, door tal van binnenwegen tot voorbij de Elzenstraat gesukkeld te zijn, en Mechelen's trotschen toren daar voor ons in zijne volle majesteit ziende opdagen, kregen we plotselings het ruwe bevel langs onze stappen weer te keeren en van te trachten, langs Waalhem, Mechelen te bereiken. Anders ging het niet !...

Tegenstribbelen of klagen had geen vat op de onverbiddelijke wachten, en, van de nood eene deugd makende, was het van : "rechts om !" en met vernieuwden moed naar Waalhem, in welk dorp we ook zonder veel nieuwe moeilijkheden aankwamen en verder onze Dijlestand vrij gemakkelijk bereikten !

Welke gewaarwording, welke gevoelens er in ons omwoelden, wanneer we onze woonplaats in zulke droevige en buitengewone omstandigheden ontvlucht, naderden en welhaast gingen binnentreden, is gemakkelijk te beseffen en te begrijpen. Hoop en vrees, vreugde en drukking martelden dooreen en ... we konden maar niet de geheimzinnige oplossing vinden van 't gevoel, dat ons zegde, dat bittere teleurstellingen en schokkende ontgoochelingen ons waren voorbehouden.

Eindelijk, daar is Mechelen ! Maar hoe stil en geheimzinnig schijnt ons de stad ! 't Al treurt en sluimert er ! Ook kwam een opbeurende, verlichtende glimlach ondanks ons zelve, onze wezens opklaren, toen we voor eene herberg, aan de Kathelijne Poort, een vijftal burgers rustig een kaartje zagen spelen, in het lommer der huizen. Een welgemeende "goeden dag", een krachtige handdruk waren haast gewisseld, een lekker glaasje Mechelse uitzet spoelde al veel muizennesten uit ons hoofd en maakte ons opnieuw Mechelaren, die nu nog meer haast hadden om meer te weten, om meer te zien.

De stad nu voorgoed binnentredende, trof ons de pijnlijke geheimzinnigheid, de bange stilte. Die gesloten huizen, die rondsluipende honden en katten, die puinhoopen en allerhande verwoestingen, welke ons bij iedereen stap zoo rouwmoedig tegengrijsden, stemden ons opnieuw tot zuchten en klagen.

Daar ligt nog voor ons het rookende en gansch uitgebrande huis van den heer Van der Auwera, op den hoek dezer oude Beggaerden- en Kathelijnestraten; ginds valt ons onwillekeurig het zoozeer getroffen aartsbischoppelijk paleis in 't oog, daar het ingestorte huis en-werkhuis van Mme Van Bladel, enz..., enz..., tot onze blikken met voldoening als opklimmen tegen onzen grijzen Sint-Romboutstoren, om er met trots op te blijven rusten. Hij staat daar, wel gehavend, ja, doch het Duitsch geschat beschamende door zijne onwankelbaarheid... Onze toren... Wat zegt hij ons :

*“Wat zingt die hooge toren toch,
Die draagt der eeuwig kroon!
Zijn lied is smart, zijn lied is rouw,
Om België's diepen hoon!”*

Te Mechelen had de verwoesting heerlijk huisgehouden. In 't gasthuis der Keizersstraat grepen vreeslijke tooneelen plaats. Men leest daarover in “Een dagboek”, van den ooggetuige Polle Ressler, een dagboek uitgegeven door Frans Van den Bergh :

“De eerste ontploffingen in de nabijheid van het gasthuis”, zoo vernemen we, “deden de kranken uitzinnig opspringen. In hun hemd, op bloote voeten, met verbonden hoofd of arm, liepen ze verward door elkander, vroegen om uitleg en raad, dien niemand geven kon. De zwaarzielen, aan hun bed gekluisterd, grepen boven hun hoofd de handkruk, trachtten zich overeind te tillen en smeekten, dat men hen toch niet zou verlaten.

De zusters liepen af en aan, lieten de slagvensters toevallen, als waren de moordtuigen door de broze ruiten tegen te houden. Zij sprenkelden met het palmtakje wijwater in al de hoeken kruisgewijs, zooals men het bij hevige onweer doet. Zij konden niet antwoorden op de honderden vragen der zieken. Men blikte naar den hemel en bad.

Een ontzettende slag ; ruiten rinkelen neer, een bliksemslag had vlammend over het schuifgordijn voor het venster geloopt, doch was aanstonds verdwenen. Twee kartetsscherven hadden plaaster doen neervallen van den tegenoverstaanden muur van de zaal. Allen waren opgesprongen, zinneloos van schrik, zij verdrongen zich rond de zuster, klampten haar vast. De zuster vloog heen, maar kwam terug met de boodschap: “Allen naar den kelder !”

Wie zich reppen kon, haastte zich jammerend de zaal uit ; in de breede gang stuitte ze op andere kranken, elkandert in vertwijfeling bij de handen grijpend, zich nog meer opwindend door den aanblik der wanhoop van anderen.

Niet allen konden dadelijk door de zuster recht geholpen worden en aangekleed, hoe deze zich ook van het eene bed naar het andere spoedde, haar eigen angst beheerschend.

Bij elken donderslag waren er die zich dolzinnig van hun legerstede lieten glijden, om half naakt naar de deur te kruipen en den reddenden kelder te bereiken.

Koortslidders op bloote voeten, mannen de vorige dagen arm of been afgezet ; vrouwen met afzichtelijke kankerwezen ; besmettelijke zieken, die nieuwe kiemen rondom zich zaaiden ; teringlijders, wier borst scheurde onder 't hoesten en 't bloed fluimen, alles te zamen gemengd, huilend en tierend, elkander verdringend, om het eerst de veilige plaats te bereiken, onder den grond.

Een bed bleef bezet, met twee juffrouwen geknield voor de sponde ; het was een dame van over de statie, hier sedert twee dagen aangebracht, na de eerste beschieting der stad. De kinderen hielden de bevende hand der zieke in de hunne geklemd, en het hoofd gebogen, het aangezicht nat van tranen, geborgen in het deksel.

Zij schenen onbewust van wat rondom hen gebeurde, een trilling liep hun door de leden bij elke nieu-

we ontploffing. Zij lichtten de vochtige oogen naar de zuster op, toen deze hun den schouder aanraakte, juist op dit oogenblik, dat een bom een gat boorde in de voorgevel van den schouwburg, groot genoeg om een man door te laten. De schok, die volgde, geleek aan een aardbeving, die bedden en stoelen van hun plaats verschoof.

De meisjes waren angstig opgesprongen ; de zieke had gepoogd zich overeind te richten, zij sloeg met de sidderende handen in de lucht, om er een steunpunt te zoeken, maar was teruggevallen, het doodszweet parelend op het aangezicht, de verglaasde oogen beweegloos in de ruimte starend. Een lijkkleur schoof over haar wezen, de handen rilden niet meer.

“Moeder, moeder !” riepen de kinderen, en ze omklemden haar, als om het leven tegen te houden, doch de dood had zijn werk voltrokken.

Toen men 's anderendaags de overledene wilde begraven, was er geen schrijnwerker in de stad te ontdekken ; men vond eindelijk twee armenkisten in 't buurel van weldadigheid, en de hof van 't gasthuis werd de begraafplaats.

De zuster had de twee meisjes meegetroond naar den kelder, waarvan de aanblik hen met ijzing vervulde ; stervenden op den kille bodem neergelegd ; menschen met gebroken arm of been, huilend van pijn ; zieken, wien het verband was afgevallen en wier wonden weer zijpelden van bloed ; vrouwen, die om hun afwezigen echtgenoot riepen ; kinderen, die smeekten om hun moeder, misschien reeds verre op de vlucht. En nog steeds werden nieuwe zieken uit de stad aangebracht, daar hun verwanten hen niet konden of wilden meenemen op de vlucht.

In de eerste uren wilde men immers de zieke gezinsleden niet verlaten, maar, toen de duisternis inviel, en 't gesis en 't gedonder in hevigheid toenamen, had de angst de overhand gekregen, en een gebrekkige moeder of veege vader werd overreed, dat het niet anders kon, en zij het best in het gasthuis zouden zijn, voor eenige dagen slechts, want men keerde spoedig weer.

't Was dan, dat men die talrijke zieken aanbracht, uit alle wijken der stad, op stootkarren, bakkerswagentjes, draagberries, op den rug, met of zonder matras, met of zonder geld, sommigen met een voorraad voedsel, anderen zonder een snede brood.

De dokters verklaarden, dat er geen plaats meer was en lieten de ijzeren traliepoort sluiten. Het hielp niet. De toeloop hield aan, de massa voertuigen en menschen hoopten zich op voor den ingang ; men bad, dreigde en tierde.

Wordt vervolgd

Deelname plechtigheden of manifestaties

Enkele bestuursleden van de Regionale Kortrijk waren hier aanwezig :

1. Vrijdag 01 november 2024
Jaarlijkse hulde aan de overledenen aan de St.-Jansbegraafplaats te Kortrijk
2. Donderdag 07 november 2024
Herdenking-Educatie, infomoment voor Vrije Basisschool 't Biekorfje: oorlogsmonument en begraafplaats te Aalbeke
3. Vrijdag 08 november 2024
Jaarlijkse herdenking aan de B.N.P.-Fortis aan het monument (de boog) te Kortrijk
4. Maandag 11 november 2024
Herdenkingsplechtigheid aan het Royal Foundlandmonument, Gentseseenweg
Te Deum in Sint-Maartenskerk te Kortrijk
11 November herdenking 2024 aan het monument op Bellegem plaats om 17 uur
5. Vrijdag 15 november 2024
Koningsfeest – Te Deum te Ieper
Afscheid als Vaandeldrager van de
K.M.V.D.E.M.B. - Regionale Westland
de heer Gilbert Vitse te Ieper

Kolonel Christophe Onraet, Gilbert Vitse en Daan Martens

Vooruitzichten in 2025

Enkele data van herdenkingen, plechtigheden en/of manifestaties in 2025 tenzij
aanpassing van data :

1. Zondag 25 mei 2025
Herdenking Leieslag, Nationaal Leiemonument te Kortrijk (VM)
Memorial Day Service, Flanders Field American Cemetery te Waregem (NM)
2. Zondag 01 juni 2025
67ste herdenkingsplechtigheid Politieke Gevangenen en Weggevoerden uit de
Tweede wereldoorlog aan het Provinciaal Mausoleum te Menen
3. Zaterdag 21 juni 2025
Herdenking Parachutisten en Weerstanders aan de Sluizen te Menen
4. Maandag 21 juli 2025
Nationale Feestdag te Kortrijk
5. Zondag 03 augustus 2025
90ste Nationale Hulde aan Zijne Majesteit Koning Albert I en de Helden van de
IJzer aan het Westfront te Nieuwpoort
6. Vrijdag 17 oktober 2025
Herdenking gesneuvelde RAF-piloten bij het 17-oktober bos te Lauwe
7. Zaterdag 01 november 2025
Jaarlijkse herdenking van de overledenen te Kortrijk
8. Maandag 10 november 2025
Herdenking B.N.P.-Fortis aan het monument van Fortisbank te Kortrijk
9. Dinsdag 11 november 2025
Herdenking wapenstilstand te Kortrijk
10. Zaterdag 15 november 2025
Koningsdag te Kortrijk

